

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Oguegbu Peter Ebuka,
reprezentat de avocatul Șpac Rodica,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Oguegbu Peter Ebuka împotriva Inspectoratului General pentru
Migrație cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,
obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 26 februarie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-428/25
PIGD 2-24078535-01-3ra-1607202)*

Recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.245¹. Art. 246 alin. (2) lit. a¹) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – jud. C. Panfil
Curtea de Apel Centru – jud. V. Sîrbu, A. Cașcaval, A. Braga

27 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Oguegbu Peter Ebuka, reprezentat de avocatul Șpac Rodica,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data de 17 iulie 2024, Oguegbu Peter Ebuka, reprezentat de avocatul Rodica Șpac, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, solicitând anularea deciziei nr. 3159/24/DAA din 19 iunie 2024, emisă de Direcția Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație al RM, precum și obligarea autorității să îi acorde protecție internațională.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a notat că, prin decizia contestată, i-a fost refuzată acordarea azilului, aceasta fiind comunicată la data de 9 iulie 2024. A susținut că decizia este ilegală și contrară prevederilor legale aplicabile.

3. Reclamantul a declarat că s-a născut în localitatea Nnewi, statul Anambra, Nigeria, fiind cetățean nigerian, de religie creștină și xxxxx, categorie care nu este tolerată în societatea și de către autoritățile din țara de origine. A relatat că anterior fusese agresat fizic de persoane necunoscute din cauza xxxxx și că se teme să revină în Nigeria, întrucât nu se simte în siguranță.

4. Reclamantul a invocat că decizia contestată nu a fost adoptată cu respectarea cerințelor legale, întrucât nu a fost realizată o examinare completă a tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil, nu au fost utilizate informații actualizate și precise privind situația din țara de origine și nu au fost analizate atât circumstanțele anterioare, cât și cele ulterioare părăsirii țării, așa cum impune legislația în materie.

5. În consecință, acesta a concluzionat că decizia este ilegală în fond, fiind emisă cu încălcarea Legii nr. 270 privind azilul în Republica Moldova și a normelor contenciosului administrativ, solicitând admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 25 octombrie 2024, acțiunea înaintată de Oguegbu Peter Ebuka împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil s-a respins ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. La data de 25 octombrie 2024, în interiorul termenului legal stabilit de art. 232 alin. (1) Cod administrativ, avocatul Rodica Șpac, în interesele apelantului Oguegbu Peter Ebuka a depus apel nemotivat, iar la data de 24 decembrie 2024, a fost depusă motivarea apelului, prin care s-a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în sensul formulat.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin decizia din 26 februarie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins cererea de apel înaintată de avocatul Rodica Șpac în interesele lui Oguegbu Peter Ebuka.

9. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, reclamantul Oguegbu Peter Ebuka și-a întemeiat cererea de azil pe faptul că xxxx, susținând că a fost agresat de persoane necunoscute din acest motiv și că se teme să revină în Nigeria, unde viața sa ar putea fi pusă în pericol.

10. Instanța de apel a reiterat concluzia primei instanțe, potrivit căreia aceste susțineri nu au fost suficiente pentru a justifica acordarea azilului, întrucât reclamantul nu a demonstrat existența unor acte de persecuție în sensul legii. S-a constatat că acesta nu a fost supus unor măsuri precum arestare, condamnare sau alte acțiuni din partea autorităților statului de origine și nu a prezentat probe concludente privind existența unor încălcări grave ale drepturilor sale fundamentale.

11. Completul de judecată a subliniat că acordarea azilului presupune o evaluare individuală, în cadrul căreia solicitantul trebuie să dovedească temeri bine întemeiate de persecuție sau existența unui risc real de vătămări grave, precum și existența unei legături cauzale între aceste temeri și părăsirea țării de origine. Or, în lipsa unor probe pertinente și credibile, nu se poate reține necesitatea acordării protecției internaționale.

12. De asemenea, instanța de apel a reținut că simpla existență a unor probleme generale privind respectarea drepturilor omului în țara de origine nu este suficientă pentru a justifica acordarea azilului, fiind necesar ca solicitantul să demonstreze un risc personal și concret. În speță, reclamantul nu a probat că, în cazul întoarcerii în Nigeria, va fi expus unui pericol real pentru viața sau integritatea sa și nici riscul de a fi supus unor tratamente contrare normelor internaționale.

13. Totodată, s-a constatat că reclamantul a părăsit legal țara de origine pentru studii și nu a prezentat dovezi privind imposibilitatea de a beneficia de protecția autorităților naționale. Afirmațiile sale au fost apreciate ca având un caracter general, nefiind susținute de elemente probatorii relevante.

14. Completul de judecată a mai reținut că nu sunt întrunite nici condițiile pentru acordarea protecției umanitare, întrucât nu a fost demonstrată existența unui risc real de tortură, tratamente inumane sau degradante ori alte vătămări grave în sensul legii.

15. În concluzie, instanța de apel a considerat că decizia autorității administrative a fost legală și temeinică, fiind emisă cu respectarea normelor de competență și procedură. Reclamantul nu a reușit să probeze temeinicia pretențiilor sale, astfel că cererea de anulare a deciziei și solicitarea de acordare a azilului au fost respinse ca neîntemeiate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

16. În data de 09 iulie 2025, decizia instanței de apel din 26 februarie 2025 a fost contestată cu recurs de către Oguegbu Peter Ebuka, reprezentat de avocatul Șpac Rodica.

ARGUMENTELE RECURSULUI

17. Recurentul a susținut că, instanțele inferioare au apreciat eronat situația sa de fapt și nu au examinat în mod complet și efectiv riscurile la care ar fi expus în cazul returnării în țara de origine.

18. Acesta a reiterat că refuză să revină în Nigeria din cauza temerii întemeiate pentru viața și integritatea sa fizică și psihică, generate de xxxxx. A invocat că, anterior părăsirii țării de origine, a fost supus actelor de violență fizică și psihologică, amenințărilor și privării de libertate din partea xxxxx, fiind vizat exclusiv din motivul apartenenței xxxxx. În opinia sa, aceste circumstanțe relevă existența unor acte de persecuție în sensul legislației aplicabile în materie de azil.

19. Totodată, recurentul a subliniat că, în Nigeria, cadrul normativ este profund represiv față de xxxxx, fiind prevăzute sancțiuni severe, inclusiv pedeapsa cu închisoarea de până la 14 ani, iar în anumite regiuni unde se aplică legea Sharia, chiar pedeapsa capitală. Acesta a arătat că autoritățile statului nu doar că nu oferă protecție efectivă, dar tolerează sau chiar încurajează arestările arbitrare, actele de tortură și tratamentele inumane aplicate persoanelor xxxxx.

20. În susținerea afirmațiilor sale, recurentul a invocat rapoarte ale unor organizații internaționale de prestigiu, precum Human Rights Watch și Amnesty International, care documentează în mod constant abuzurile, discriminarea sistemică și lipsa de protecție a xxxxx în Nigeria.

21. De asemenea, acesta a relevat că riscurile la care ar fi expus sunt amplificate de contextul general de insecuritate din țară, marcat de conflicte religioase între comunitățile creștine și musulmane. Întrucât este de religie creștină, recurentul a susținut că există un risc suplimentar de persecuție pe criterii religioase.

22. În concluzie, recurentul a invocat că instanțele de fond și de apel nu au analizat în mod complet și coroborat toate aceste elemente și nu au aplicat corespunzător dispozițiile legale incidente. Prin urmare, a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor pronunțate de instanțele inferioare și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea de acordare a protecției internaționale.

POZIȚIA INTIMATULUI

23. La data de 21 iulie 2025, intimatul Inspectoratul General pentru Migrație a depus referință, solicitând respingerea cererii de recurs ca nefondată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

24. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

25. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

26. Art. 245¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.”

27. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. a¹) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.245¹.”

ASPECTE DE PROCEDURĂ

28. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată reprezentantului apelantului avocatului la data de 19 mai 2025, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul anexat la dosar (f.d. 132).

29. Cererea de recurs a fost depusă la data de 09 iulie 2025, prin intermediul poștei electronice. Prin urmare, recursul a fost formulat în conformitate cu prevederile art. 245 din Codul administrativ.

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

31. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

32. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

33. În acest caz, instanța de recurs atestă că, cererea de recurs depusă de Oguegbu Peter Ebuka, reprezentat de avocatul Șpac Rodica nu conține o motivare convingătoare și întemeiată, criticile invocate rezumându-se, în esență, la reiterarea aspectelor de fond ale cauzei, deja analizate și apreciate de instanța de apel. Or, instanța de apel a examinat în mod complet și detaliat toate susținerile recurentului, reținând că simpla invocare generală a riscurilor existente în țara de origine nu este suficientă, iar din probatoriul administrat nu rezultă existența unui risc real, personal și actual care să justifice acordarea unei forme de protecție internațională.

34. Astfel, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că, admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în

concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

36. În acest context, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO *Golder c. Regatul Unit*, 1975, §38; *Stanev c. Bulgariei [MC]*, 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO *Luordo c. Italiei*, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO *Levages Prestations Services c. Franței*, 1996, §45).

37. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO *Botten c. Norvegiei*, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO *Helmers c. Suediei*, 1991, §31, 36).

38. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. a¹) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Oguegbu Peter Ebuka, reprezentat de avocatul Șpac Rodica.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă